

22. XII. 1924

12

Ms 1113
NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
LJUBLJANA
D6, SE. 12

Draga Zofka!

Skupno sem bila razmišljala, o čem
bi Te bila v svojem zadnjem pismu raz-
čulila, da mi namj nisi odgovorila.
Ker nisi bi mi bilo zelo žal, ako bi se
zabrla v tebe stika s Teboj, ker me učijsa
na Te najradostnejši spomni mi mojega
življenja. Sploh - ne pa kaj naj. Ti de-
tam nepotrebnih besede: dejstvo je eno,
slavno to, da sem se tvoje karte raz-
vedelila. Samo žal, da mi tudi kaj
če o svojem življenju ne povem kaj,
vselejših stvari. Kar ne morem vejeti,
da si bolna, ker sem Te pač vedno
mela pred očmi kot čisto polno usi-
in življenja. Samo da Te ne irda volja
do življenja in življenja. Od tega je mi-
go odvračano. Človek more, kar razmišlja
hoče - o to učenjem. Ja kako Te ne

bi hotela tisteti žvoti! Ko ima živ,
genja ali če hoče: narodni, bližnjemu,
voji denarini se soliter dati in obratno.
Ne morem in ničem misliti drugega,
nego da se bi danje tako izboljša, da
se bo čutila kakor prje.

Ali da bi tisti davki za parnilne
domov? Jan vsem bila več v Skopje
loki; sedaj me je bil ovisal tudi Priz
molk. Odputi, ako bi si bilo drugače giba.

Želi mi sicer Božič. To rucni rame
kakor rečija. Da, ako bi se imela tako
globoko vero v Boga in vase kakor
nekdanj. Taj verujem v večno veljavo
Bogov božjih zapovedi, a solarke ne naj;
dom več v veri in ker ne vidam več
vojih nad na Boga - odhod naj mi
bo ranjave vase? Štani in spira se
zgodj se zavest, da ne gojim da ni bogov
nikakrpa uvrstva, nikakrpa ilih na
kleyov, da mi je vanka tak in vanka
mrkosti čisto bija. Pač svetici sem
si in dilyja izpirala ta le devek:

Man muss sich endlich vorsetzen, alle
Genüßte möglichst wenig in plagen, wo
immer man es vermeiden kann; das
ist mehr wert, als alle unsere positive
Wohlthätigkeit. Jagelgeni, upam, usom.

Ali pravi dilyja? Das Glück je
čudovita knjiga - sega čisto do dna in
pove vse brez večj vevokih in drugih
predstavkov. Take misli o krajši obliki
prodaja v knjigi "für schlaflose Köpfe".
- Pradnjem času sem si nabavila Heine
vo volvano zgodovino - v antiteravnih
seveda. Vedno sem si je želela; le žal,
da imam tako malo časa za študiranje.
Redalje v noč ne omem tadei zavadi
oči in eplah zavadi neradostnih leu
leemih noči. Človek je ves beana vasa.
Kot se, mala na postu rindjenja
in ne ve, kaj naj bi prjel, kaj je
vairijše in med samrari potekusi
mu hviti dan v zakon. Ne vem, a
meni vsekakor. Bog ne daj, da to
do dan pemuvelim.

057

4352

150

1675

100

999

5657

151

81

21

8195

5281

7

1825

175

518

5175

175

175

175

175

175

175

175

175

Ali si bila jezuni v kakem kopr,
 bršcu? Pa veli yornam, da je izpremenben
 skotice - ne glede na drugo - izredno
 doberdojnar in dušni in telo. Znam, da
 prou gotovo ne boš - vsej ne velika
 ni da moreš na izprehod. Ali ima
 Zagreb lepo skotice za izprehoda?
 Paake imate pač lepe. Jan jočem in
 naravo, na katero sem in mladosti
 narazana v lissé vermi, a mi je
 sedaj rapeta.

Simozede o Kurbannu: Foti sluhnik
 se je karneje se entual ofasil; a kakor
 sodim, si je hotel o Kurbannovo vniško
 le sam razgovorili doobaj do mene.
 Kurki so ti američki jebičniki! Drugec
 je rekul, da je Kurbann yročil yordran
 in da je očujen v lepo mlado žene,
 včanku in celo očien.

Ja vna ti želim zdravja, dolge
 roste sluhnikje in vsega, kar ti more
 olepšati življenje o Božiu in bodočem
 letu! Naj ti bo Bog blizu!

Tvoja

svoda

Frankaf

Lj. 22. XII. 1924.

12200

87

5875

85

134

47